

Aquest procés de 1943 i sobretot 1944, cal relacionar-lo estretament amb el tomb militar i polític que donà la segona guerra mundial, un tomb que va donar lloc a una ampliació de les activitats opositors, sovint amb l'arribada des de França de nombrosos quadres polítics i guerrillers.

D'una manera una mica desordenada, n'esmentarem algunes de les activitats: a nivell unitari, Josep Pérez González va començar a connectar amb membres d'altres partits i sindicats (CNT-FAI, Joventuts Llibertàries, Front Nacional, Estat Ca-

tenció, cal esmentar també una nova mort: la de Joan Soler, en el moment de ser detingut per la policia.

A nivell de la joventut, es pot dir també una organització de masses anomenada "Joventut Combatent", que va editar la revista "Vencerem". Aquesta organització estava estretament vinculada a les JSUC, però aconseguí exampar les seves files amb persones d'altres organitzacions i independents.

A nivell universitari, alguns membres de les JSU treballaren a l'interior del Front Universitari Català.

ajudà decisivament a la consolidació de l'AFARE.

També l'any 44 i primers mesos del 45 començaren a organitzar-se els primers nuclis guerrillers, tant rurals com urbans, que col·laboraren en la invasió de la Vall d'Aran d'octubre de 1944.

Tot aquest treball, que començava a ser ampli i estructurat correctament, i que estava esperonat per l'evolució de la segona guerra mundial, es va estroncar parcialment arran de la caiguda ja esmentada d'abril de 1945.

l'abril de 1945 que pertanyien a la Joventut Combatent (Lluís Casasas) van fer també una altra revista d'aquesta organització. Es deia "Combat" i també era feta a mà.

Tornem però al carrer. Josep Seradell torna altre cop clandestinament a Catalunya i connecta amb les JSU (que continuaven ben organitzades) i amb el PSUC, reorganitzat a base de l'entrada des de França de nous quadres i el pas de guerrillers a les tasques estrictament polítiques. A finals del 45 es forma una nova delegació a l'interior del Comitè Central del PSUC, format

per Josep Seradell i els seus companys, treu també "Horitzó", del Comitè de Barcelona, i "Unitat", del Baix Llobregat.

Tot aquest esforç propagandístic anava acompanyat d'una activitat política i sindical al carrer i a les fàbriques. Es realitzaren els primers aturs vaguístics, i nombroses activitats guerrilleres. L'ajut als presos continuava. Les JSU estaven organitzades per Clubs de barri i empresa, així com per Clubs esportius, culturals, etcètera.

ALBERT VILADOT

direcció de López Raimundo i Josep Piventós, i imprès en una Boston del barri barceloní del Clot, per Antoni Ara. Per la seva part, el Comitè de Barcelona edita, el 1949, "Horitzó".

Aquesta direcció va ser detinguda el 1951, poc després de la famosa vaga dels tramvies del mes de març d'aquell any.

Aquesta és doncs, en síntesi, la història de la reconstrucció del PSUC durant la primera dècada. És tan sols una síntesi organitzativa, conscient però que el tema dona per molt més des de tots els aspectes, especialment l'humà i el personal. Els patiments, les alegries i els esforços dels lluitadors, siguin del partit que siguin, són difícils de copsar en uns fulls de paper.

ALBERT VILADOT

Proposta comunista de llei d'interrupció de l'embaràs

Reconèixer una realitat social

La darrera setmana s'ha fet públic l'avantprojecte de llei que reguli la interrupció de l'embaràs, que el grup parlamentari comunista defensarà al Congrés. El text que els comunistes han elaborat és breu i claríssim i, com és de dir en l'acte de presentació, aquest no defensa l'avortament, del que es tracta és de reconèixer un fet social d'amplíssima repercussió i de donar-li un tractament jurídic objectiu, que garanteixi de fet la igualtat que prescriu la Constitució i que defugui plantejaments que, sota capa de moralisme, perpetuïn hipòcritament situacions d'injustícia.

El projecte comunista inscriu el dret a la interrupció de l'embaràs per totes les dones que hagin complert els setze anys, o estiguin emancipades, dintre dels noranta dies inicials de la gestació. Si no es complís el requisit de l'edat, caldria la conformitat del pare o la mare, tutor o guardador. Si aquesta conformitat no hi és, la llei arbitra un mecanisme d'urgència per tal que sigui el jutge qui intervingui i pugui autoritzar l'acte. Poden, a més, constituir causes d'urgència certes circumstàncies que eliminen i alleu-

goren els mecanismes legals i els requisits previs: si l'embaràs és un perill greu per a la vida de la mare; si es detecten anomalies en el feto; que aconsellin la interrupció de l'embaràs.

La proposta dels comunistes també preveu que els centres mèdics no puguin atendre les sol·licituds i, en aquest cas, creu els mecanismes pels quals les dones en espera de sotmetre's a la intervenció, siguin ateses en d'altres centres, sense haver de passar a la "llista d'espera".

Atesa la realitat del debat existent sobre aquests temes, i que també afecta els metges, la llei admet que els facultatius que ho desitgin puguin, individualment, acollir-se a la clàusula de consciència; però els centres mèdics haurien, si de cas, de crear la diversificació de serveis o d'opcions, per tal que aquest exercici del dret dels metges no es convertís de cap manera en un impediment de fet.

Com és natural, l'aprovació d'aquest projecte comportaria la modificació dels articles del Codi Penal, en virtut dels quals avui són encara possibles judicis i sentències escandaloses sobre aquest tema.

També es fa esment de la necessitat d'exemplar la informació sobre l'ús d'anticonceptius, especialment mitjançant la creació de centres d'orientació i anticoncepció.

Aquesta iniciativa tendeix a substituir la noció d'"indicacions" externes a la voluntat de les dones embarassades, per permetre l'avortament, per la més objectiva de "terminis fixos", dintre dels quals la intervenció quedaria del tot despenalitzada. Es tracta de reconèixer el dret de cada persona a disposar lliurement del seu cos i de la seva vida, admetent que als setze anys s'és responsable i capaç de valorar els propis actes i de decidir lliurement.

Una llei d'aquestes característiques, que regeixi, dins d'una criteris objectius i fonamentats en la realitat social i amb unes condicions justes i enconsonades, la possibilitat d'interrumpre l'embaràs amb plenes garanties sanitàries, és absolutament necessària. L'avantprojecte que comentem pretén complir aquest buit legislatiu al nostre país, amb claredat, sense enfarfegaments ni amba-

güitats. Pretén situar un problema real en un marc jurídic; és a dir, fer desaparèixer l'actual situació anòmala, injusta i moltes vegades de greus conseqüències físiques i morals. Al capdavant, situa aquesta qüestió dins de la lògica i de les necessitats del nostre temps, com han fet ja d'altres països.

És evident que un tema d'aquesta transcendència requereix un debat ampli, que no és pot limitar a les parets del Congrés. Cal discutir aquest avantprojecte arreu, en un termini de temps suficient perquè es pugui enriqueir i esmenar en allò que es cregui necessari. Per facilitar la tasca i el debat, la Comissió Nacional del PSUC per l'Alliberament de la Dona, ha editat un full i un cartell que popularitzaran la campanya.

V.B.

